

по-старъ братъ. искаше да завладѣе престола отъ Шишмана. Но Шишманъ, освѣнъ дѣто му неустава-
ше короната по наслѣдственно право, но и настоя-
телно искаше щото Страшимиръ да му бѣде подчи-
ненъ. Оттуй между двамата братя пламнѣ страш-
на препирня, която послѣ са обзрнѣ на кървавъ бой.

§ 57. Турцытъ завладѣватъ България при
Шишмана, послѣдніи царь на Търнов-
скыя прѣстолъ.

Султанъ Муратъ, като имаше страхъ нито отъ
гръцка нито отъ българска страна, става съ силна
войска срѣшу Сръбско, во времето на краля Лазаря.
Главатари на турската войска съ султана бѣхъ сы-
новетъ му Баязитъ и Якубъ, а на сръбската предводи-
тель Лазарь съ зетѣвытъ си *Вука Бранковича* и *Ми-
лоша Кабиловича*. Театръ на боя бѣше *Косово-поле*.
—При сичкото си юнашко браненъе, Сърбытъ страш-
но са поразихъ отъ Турцытъ, и самъ Лазарь паднѣ
робъ, но и Султанътъ заплати съ смъртъта си тѣзи
побѣда: той са уби тамъ отъ М. Кабиловича, който
за туй станѣ единъ отъ главнытъ герои на сръбскы-
тъ пѣсни и преданія. Тогази Лазарь и нѣкои еще
отличны робы са посѣкохъ предъ очитъ на умира-
ющаго султана (1389).

Наслѣдникътъ Муратовъ, Баязитъ I (отъ Мара),
силю нападнѣ и запусти Сърбія, която за много
време послѣ неможи да дойде на себѣ си. Лазаре-
вътъ сынъ Стефанъ му предложи за миръ, който и
получи съ условіе да плаща Султану голѣма една
давнина и да му спомага съ войска въ сичкытъ не-
говы походы (23). И Жупанъ Стефанъ Лазаревичъ
останѣ вѣренъ на думата си, та между другото зе

(23) Глед. Сръдня Исторія Иловайскаго, отд. IX,
стр. 238.